

КАРТА
СВІТУ

Мілорад
Павич

ЕРОТИЧНІ ІСТОРІЇ

Харків
«Фоліо»
2018

СИНИЙ ПІТ

У ті кілька перших днів у Вашингтоні мені весь час хотілося зняти із себе штани. Через вогкість і спеку вони весь час прилипали до тіла.

Мені тоді вже виповнилося 14 років, і мене відіслали самого на кілька місяців з Європи до тітки у Вашингтон. Вона мешкала поблизу Коннектикут-авеню в цегляному будинку. Дідо Джо, як тільки мене побачив, сказав тітці:

— Цей хлопець швидко росте, треба буде витратити на нього трохи грошей. Маєш йому купити кросівки й штани, бо за два місяці він з усього виросте.

Поки він говорив, у кімнаті раптово стало темно, і я здригнувся.

— Не бійся, — сказав дідо Джо і засміявся, — це опосум. Він приходить до нашого вікна пити молоко.

Дідо Джо був рязбий, мов зміїне яйце, був моїм двоюрідним братом і мав заледве сім років. Він тільки-но почав ходити до школи. Я ніколи не питаю, чому його так дивно називають. Тітчина квартира була крихітна, тому коли в неї щоп'ятниці боліла голова, біль сягав чи

не середини лісу за домом. Помешкання знаходилося на першому поверсі й виходило, як і сусідні будинки, на високий зелений ліс, сповнений вологою, білками й опосумами.

Наступного дня дідो Джо потягнув мене «подивитися, що пишуть у лісі». І справді, на стовбурах були прибиті некрологи, оголошення про оренду житла і всілякі інші повістки. На одній рукою був написаний номер телефону і текст:

7 EARLS WANTED!

- Що це значить? — запитав я діда Джо.
- Ти що, не вмієш читати?
- Умію, але кому це знадобилися «сім графів»?
- Ну ти й дурний! Поворуши мізками. Уяви, що твоя думка — камінчик, і нею ти мусиш попасти в інший камінчик і загнати його в лунку!.. Яка сьома літера алфавіту?

Я почав рахувати, загинаючи пальці:

- Ей, бі, сі, ді, і, еф, джі... сьома літера G, — сказав я.
- А тепер склади до купи! G+earls = girls!
- Значить, потрібні дівчата. Для чого?
- Хто їх знає.

І тут у лісі залунала чарівна тиха музика. Я вражено спитав:

- Що це?
- Це Аусенція.
- Що?
- Аусенція. Так зветься одна наша сусідка, а ще пісня з якогось фільму, тому вона її часто ставить і слу-

хає. Вона з Ліми. Про неї розказують одну історію. Я її не дуже зрозумів, а ще прізвисько Аусенції. Її називають Глибокою горлянкою.

— А чому?

— Не знаю. Мама каже, що так негарно говорити. Аусенція колись була черницею, але її згвалтували, і вона пішла з монастиря.

Дідо Джо ніяково всміхнувся й розповів дещо дивне, що, певна річ, я зрозумів, а він, котрий розповідав, — ні. Він був ще надто сопливий.

Тоді ми побачили ще одне оголошення, прибите до стовбура.

G   WANTED!

Я не хотів питати, що значить це оголошення, а зірвав його і забрав із собою.

Удома я витягнув його з кишені й додав: G +eyes wanted! Отже, GUYS WANTED, що значить — потрібні хлопчики. Удома не було нікого — ні тітки, ні діда Джо, тож я набрав номер, що був в оголошенні, і мені відповів глибокий гарний голос. Я не міг розібрати, чоловічий він чи жіночий, поки не почув:

— Слухаю, Аусенція. Хто мене питає?

— Я за оголошенням, — відповів я.

Сміх на тому кінці дроту, і потім:

— Не дрочи, коли говориш зі мною.

Мов ошпарений, я витягнув руку з кишені, де тримав її за звичкою. Знову сміх.

— Як ви дізналися? — ледве зміркував я, що сказати.

— Дурненький, як, ти гадаєш, я дізналася? Бачу тебе через вікно! Приходь, домовимося. Як я й писала в оголошенні, ти мені потрібен.

— Для чого? — спитав я перелякано.

— Не бійся, я тебе не з'їм. Для однієї гуманітарної місії мені потрібен удаваний шаман.

— А що таке шаман?

— Щось на зразок індіанського чаклуна. Приходь завтра о шостій вечора.

«Клац».

І все.

Само собою, я нічого не сказав ні діду Джо, ні тітці, коли наступного дня увечері пішов до Аусенції. Я легко її знайшов, бо вона знову поставила ту мелодію. Вона мешкала у величезній порожній кімнаті, де була тільки скриня, стілець і підвішений до стелі гамак із великими вічками, сплетений з мотузок двох кольорів. Поріг її кімнати вимовляв різні слова. Коли я заходив, він сказав: «Аж!»

На скрині горіла свічка, хоча був білий день. На стіні висіла барвиста накидка, які носять в Андах священики. Крім того, була ще така сама шапочка в оранжевих кольорах. Аусенція сиділа в гамаку й через соломинку пила з маленького гарбуза чай. Вона дала мені знак сісти на скриню й мовчати, поки не скінчиться пісня.

У неї були накачані силіконом губи, пряме волосся, мов чорна трава, і не було віку. На голові вона мала чоловічий капелюх, а на нозі каблучку. Вона дивилася крізь мене своїми вузькими очима, гарними до болю.

ЗМІСТ

Синій піт	3
Дев'ять дощів	17
Любовна наука з острова Лесбоса	22
Оповідання про траву	36
Рак	39
Скорпіон	43
Водолій	52
Корчма «Біля семи грудей»	65
Єднання все ж таки можливе	73
Оповідь служниці Селени	85
Сторінки, вирвані з однієї книги	89
Оповідь про брата і сестру	96
Чотири листи	102
Колесо фортуни	107
Коханці	111
Злагода	120
Випрасуване волосся	125
Довге нічне плавання	132
«Веджвудський» чайний сервіз	138
Одинадцятий палець	146

Душі купаються востаннє	158
Ліжко на трьох	163
Оповідь про душу і тіло	170
Приймак	173
Повість про Петкутина і Калину	185
Мінотай ненавидить майбутнє	195
Імператриця	202
Це що, дощ?	205
Чи любила ваша сестра перегони?	210
Він стріляє так, ніби грає	212
Каїрський сон пані Лемпілької	216